

Товари, які відповідають вимогам ЄС (серт. ISO, тощо), можуть продаватись всьому світі, а товари які відпадають регламентам МС у розвинутих країнах в більшості випадків не визнаються.

Угода про Асоціацію передбачає адаптацію українського законодавства до європейського. У таких галузях, як екологія, захист прав людей і споживачів, європейське законодавство робить особливий акцент, приділяючи з кожним роком все більшу увагу. Митний Союз не регулює нічого, крім торгівлі товарами.

Відносно торгівлі газом – в рамках Митного Союзу немає про нього договору, тобто співпраця з Митним Союзом не гарантує зниження ціни на газ від «Газпрому». Асоціація не вплине на доставки газу в Україну з Росії, але вплине на реформування ринку газу.

Щодо торгівлі товарами з Китаєм, посилення економічних зв'язків з Митним Союзом не знижує митні ставки, а частково збільшує, тому товари, які Україна купує у Китаї, виростуть в ціні.

Інтеграційний вибір будь-якої країни має щонайменше три аспекти: правовий, економічний, політичний. Для України, яка порівняно недавно здобула незалежність, ці три аспекти мають особливе значення. Правовий аспект – це збереження суверенітету і державності. Економічний – розвиток країни і добробут народу. Політичний аспект – це забезпечення цивілізаційного майбутнього українського суспільства.

Тому ґрунтовний аналіз всіх аспектів інтеграційного процесу має дуже важливе значення для недопущення прорахунків у доленосному рішенні щодо цивілізаційного вибору України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Угода про Асоціацію. Україна та ЄС: шлюбний контракт у картинках. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://img.pravda.com.ua/files/d/c/dc4d0e1-ugoda2.html>.
2. Офіційний сайт української статистики: [Електронний ресурс] // Режим доступу: <https://ukrstat.org>.
3. Україна і Митний союз: проблеми інтеграції. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/internal/ukrayina-i-mitniy-soyuz-problemi-integraciyi-.html>.

КАТЕРИНА ВАКУЛЕНКО

Науковий керівник:

Д.е.н., професор Савельєв Є. В.

РОЗВИТОК КРЕАТИВНОГО СЕКТОРУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Наприкінці ХХ ст. – початку ХХІ ст. формуються передумови і активізуються фактори становлення глобальної економіки як об'єктивної реальності,

що викликало зміну парадигми розвитку. У взаємопов'язаному і одночасно поляризованому світі із нерівномірним розподілом ресурсів і благ пошук нових джерел економічного зростання є невід'ємною частиною національних політик і глобального моделювання. Беззаперечною у теоретичному і практичному ракурсах є вагомість і пріоритетна роль креативного сектору у сучасних трансформаційних процесах.

Креативний сектор – сукупність поглядів, ідей, тенденцій і напрямів сучасного розвитку економіки, що характеризується органічним поєднанням та використанням знань, інформації та творчості (креативності).

Основні характеристики і тренди креативних індустрій:

- індикатори руху від інформаційного до концептуального віку, де головною цінністю будуть ідеї (концепти): все менше людей будуть працювати на роботодавців, все більше на себе самих;
- найбільш виразно і ефективно проявляються в середовищі окремого міста. Тобто це міський феномен;
- стирають межі між наукою і мистецтвом, креативністю та інноваціями, між країнами;
- ті міста, які зараз активно використовують креативні індустрії, використовували і використовують свою унікальність і приклали зусилля як мінімум одного покоління;
- культура та креативність, ввічливість та інтелект, атмосферність і людська теплота - це ті ресурси, якими живляться креативні індустрії;
- швидкий вільний доступ до Інтернету для забезпечення обміну і доступу до величезних інформаційних потоків;
- дизайн та архітектура наповнені творчістю, зручністю, інноваційністю;
- спирання на малий, а не на великий бізнес;
- відкритість і теплота громадських місць;
- органічна культурна та етнічна різноманітність, яка дозволяє створювати нові унікальні ідеї та бачення світу.

У секторі культурних індустрій виділяють ряд груп: реклама, архітектура, художній та антикварний ринок, ремесла, дизайн, мода, виробництво кіно- та відеопродукції, програмування, в том числі створення розважальних та інтерактивних програм і комп'ютерних іграшок, музика, виконавчі мистецтва, видавнича справа, теле-, радіо- та Інтернет- трансляції.

Культурні індустрії охоплюють такі види діяльності: аудіо-візуальна творчість (фільми, ТБ, радіо, нові медіа, музика); туризм; спорт; книги и преса; спадщина (музеї, бібліотеки, архіви та історичне середовище); перформативні мистецтва (театр, виконавське мистецтво і танок); візуальні мистецтва (галереї, архітектура, дизайн і ремесла).

Креативний сегмент є прогресуючим і найбільш динамічним у глобальній економіці, розвиток якого базується на новому феномені необмеженості здібностей людини до творчості як ресурсу економічного зростання. Інтелектуально-креативний капітал генерує широкомасштабні зміни за межами традиційної економічної парадигми, заснованої на законі обмеженості ресурсів і факторів виробництва. Особливими властивостями креативної економіки є її

проектний, конструкторський, інтегральний і взаємопроникаючий характер. Креативна економіка, яка базується на знаннях і творчому підході, дозволяє розробляти креативні рішення, що забезпечують конкурентоспроможність як організації на ринку, так і країн в цілому.

Порівняння потенціалу країн за методологією Світового банку дає можливість стверджувати, що успішний перехід до економіки знань передбачає розвиток освіти, інноваційних систем, інформаційно-комунікаційної інфраструктури, застосування відповідних економічних стимулів та інституційного режиму.

У контексті проблематики глобального лідерства все більшої значущості набувають параметри людського розвитку, інноваційності, технологічності, інтелектуально-креативного капіталу, здатності до змін. Узагальнення відповідних міжнародних рейтингів показує, що у першій десятці позиціонуються: Австралія, Великобританія, Гонконг, Данія, Ізраїль, Канада, Нідерланди, Німеччина, Нова Зеландія, Норвегія, Республіка Корея, Сінгапур, США, Фінляндія, Швейцарія, Швеція.

Таблиця 1

Рівень готовності країн для переходу до економіки знань серед 146 країн світу (від 0 до 10 балів) за методологією Світового банку

Позиція 2014	Країна	Компоненти					
		Освіта	Інноваційна система	Інформаційно-комунікаційні технології	Індекс знань	Економічні стимули та інституційний режим	Індекс економіки знань
1	Швеція	8.92	9.74	9.49	9.38	9.58	9.43
2	Фінляндія	8.77	9.66	9.22	9.22	9.65	9.33
3	Данія	8.63	9.49	8.88	9	9.63	9.16
4	Нідерланди	8.75	9.46	9.45	9.22	8.79	9.11
5	Норвегія	9.43	9.01	8.53	8.99	9.47	9.11
6	Нова Зеландія	9.81	8.66	8.3	8.93	9.09	8.97
7	Канада	8.61	9.32	8.23	8.72	9.52	8.92
8	Німеччина	8.2	9.11	9.17	8.83	9.1	8.9
9	Австралія	9.71	8.92	8.32	8.98	8.56	8.88
29	Республіка Корея	9.09	8.8	8.05	8.65	5.93	7.97
55	Російська Федерація	6.79	6.93	7.16	6.96	2.23	5.78
56	Україна	8.26	5.76	4.96	6.33	3.95	5.73

Проведений аналіз дав можливість виявити дуалістичну природу процесу інтелектуалізації: з одного боку – формування глобального інтелектуально-креативного ресурсу внаслідок безпрецедентного зростання факторної мобільності, прогресу в інформаційно-комунікаційній сфері, розвитку мережових структур організації освіти, фундаментальної науки, НДДКР, інвестування та бізнесу, а з другого – локальна концентрація інноваційного потенціалу за рахунок стимулювання ефективно функціонуючих науково-технологічних парків, технополісів, регіональних кластерів тощо, ініційована та заохочувана на місцевому рівні субнаціоналізація креативної економіки.